Цей біль — як алкоголь агоній,
як вимерзлий до хрусту жаль.
Передруковуйте прокльони
і переписуйте печаль.
Давно забуто, що є — жити,
І що є — світ, і що є — ти.
У власне тіло увійти
дано лише несамовитим.
А ти ще довго сатаній,
ще довго сатаній, допоки
помреш, відчувши власні кроки
на сивій голові своїй.